

Het onvervuld verlangen zij ons nog lang vergund,
dat wij daar zijn waar wij hier staan, ook nu.
De blauweregen (deze, die) door licht verdund
tot trillingen van kleur beweegt in stilstand continu.

Adem uit. En zie de wind, die tak en trossen wiegt.
'Vlinderbloemen,' zegt de taal, 'gevinde bladeren.'
Elk woord beweegt een ding, waar hoe het ook liegt.
En niet legt iets iets vast. Bloed kan zonder aderen.

Ik adem in en houd mezelf met ademen in stand
zo lang ik duren kan. Als ik mezelf besloten houd
in wie ik steeds wil zijn, kun jij mij vast vast zien.

Soms kijk je even weg, ik zie het wel. Je hand
trekt zich terug. Vanuit de verte wordt het koud,
heel even. Laten we nu dan maar gaan misschien.

Wiel Kusters

Uit: De sonnettenkrans REISPLEZIER

In: Wiel Kusters, Huub Beurskens
Woongenot & reisplezier.

Amsterdam, Uitgeverij Nieuwe Doelen (2001)

ELK WOORD BEWEEGT EEN DING